

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลกระทบการเลียนแบบ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของวัยรุ่นจากรายการเพลงร่วมสมัย ‘Five Live’” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากวัยรุ่นช่วงอายุ 13-25 ปี ที่ดูรายการฯ “Five Live” และอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live”
- ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์ของวัยรุ่นจากรายการฯ “Five Live”
- ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการฯ “Five Live”
- ตอนที่ 5 พฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่นที่ได้จากการดูรายการฯ “Five Live”
- ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลลักษณะวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การใช้เวลาว่าง ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	240	60.00
ชาย	160	40.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และเป็นเพศชายจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13-15 ปี	55	13.75
16-18 ปี	83	20.75
19-21 ปี	141	35.25
22-25 ปี	121	30.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 22-25 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 อายุ 16-18 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 และอายุระหว่าง 13-15 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	11.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย	80	20.00
ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา	20	5.00
ปริญญาตรี	233	58.25
ปริญญาโท	20	5.00
สูงกว่าปริญญาโท	2	.50
อื่น ๆ	-	-
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 รองลงมาคือ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และระดับสุดท้ายคือ สูงกว่าปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน	119	29.75
นักศึกษา	187	46.75
รับราชการ	7	1.75
พนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ	46	11.50
ธุรกิจส่วนตัว	30	7.50
อื่น ๆ	11	2.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.75 รองลงมาเป็นนักเรียน จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 สำหรับอาชีพรับราชการมีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ตารางที่ 4.5
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	166	41.50
5,001-10,000 บาท	132	33.00
10,001-15,000 บาท	34	8.50
15,001-20,000 บาท	31	7.75
20,001-25,000 บาท	14	3.50
สูงกว่า 25,000 บาท	23	5.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.50 รองลงมารายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยมีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001-25,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการใช้เวลาว่าง

การใช้เวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
เล่นกีฬา	126	10.25
เล่นเกม	110	8.95
เรียนพิเศษ	58	4.72
เล่นดนตรี	86	7.00
ดูโทรทัศน์	230	18.71
ดูภาพยนตร์	172	13.99
ฟังเพลง	283	23.03
อ่านหนังสือ	138	11.23
อื่น ๆ	26	2.12
รวม	1,229	100.00

*จำนวนรวมทั้งหมด = จำนวนของข้อคำตอบที่ถูกเลือกทั้งหมด ไม่ใช่จำนวนรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.6 พบว่า คำตอบที่ถูกเลือกทั้งหมดมีจำนวนทั้งสิ้น 1,229 คำตอบ โดยคำตอบส่วนใหญ่ที่กลุ่มตัวอย่างตอบคือ การใช้เวลาว่างในการฟังเพลง จำนวน 283 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 23.03 การใช้เวลาว่างในการดูโทรทัศน์ถูกตอบมากเป็นอันดับสอง จำนวน 230 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 18.71 สำหรับการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่นๆถูกเลือกมาเป็นอันดับสุดท้าย จำนวน 26 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 2.12

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live”

พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรับชมรายการ ความถี่ในการรับชมรายการ ระยะเวลาในการรับชมรายการแต่ละครั้ง และลักษณะการรับชมรายการ สามารถนำเสนอข้อมูลเป็นจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลา
ตั้งแต่เริ่มติดตามรับชมรายการฯ “Five Live”

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่เริ่มออกอากาศ (6 ปีกว่า)	37	9.25
4-5 ปี	102	25.50
2-3 ปี	168	42.00
1 ปีหรือน้อยกว่านั้น	93	23.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาติดตามรับชมรายการฯ “Five Live” ตั้งแต่เริ่มรับชมรายการอยู่ในช่วง 2-3 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาติดตามรับชมรายการมาเป็นเวลา 4-5 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 รับชมรายการมา 1 ปีหรือน้อยกว่านั้น จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และรับชมรายการตั้งแต่เริ่มออกอากาศ (6 ปี) มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ต่อสัปดาห์ใน
การรับชมรายการฯ “Five Live”

ความถี่ต่อสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ดูน้อยมาก (1-2 วัน)	129	32.25
ดูบ้างไม่ดูบ้าง (2-3 วัน)	202	50.50
ดูเป็นประจำ (4-5 วัน)	69	17.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างเกินครึ่งมีความถี่ในการรับชมรายการฯ “Five Live” คือ ดูบ้าง ไม่ดูบ้าง (2-3 วัน) จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 รองลงมาคือ ดูน้อยมาก (1-2 วัน) จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และดูเป็นประจำ (4-5 วัน) จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.25

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการรับชมรายการฯ “Five Live” แต่ละครั้ง

ระยะเวลาในการดูรายการฯ แต่ละครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
15 นาที	67	16.75
30 นาที	153	38.25
45 นาที	114	28.50
60 นาที	66	16.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการรับชมรายการฯ “Five Live” แต่ละครั้ง 30 นาที จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 รองลงมาคือ ใช้ระยะเวลาในการชมรายการแต่ละครั้ง 45 นาที จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ต่อมาได้แก่ ใช้ระยะเวลาในการชมรายการเป็นเวลา 15 นาที จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 และลำดับสุดท้ายใช้ระยะเวลาในการชมรายการ 60 นาที จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการรับชมรายการฯ “Five Live”

ลักษณะการดูรายการฯ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจดูตลอดรายการ	76	19.00
เปลี่ยนสลับไปมากับรายการอื่น	227	56.75
เปิดทิ้งไว้ ดูบ้าง ไม่ดูบ้าง	97	24.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะการรับชมรายการฯ “Five Live” แบบเปลี่ยนสลับไปมากับรายการอื่น จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 56.75 รองลงมาจะมีลักษณะการรับชมรายการแบบเปิดทิ้งไว้ ดูบ้าง ไม่ดูบ้าง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 และสุดท้ายมีลักษณะการรับชมรายการแบบตั้งใจดูตลอดรายการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00

ตอนที่ 3 การใช้ประโยชน์ของวัยรุ่นจากรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live”

การใช้ประโยชน์ของวัยรุ่นจากรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาการใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่าง 12 ด้าน ดังนี้

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามการใช้ประโยชน์ของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี

จากรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live”

การใช้ประโยชน์	ระดับความสำคัญ							
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X} (S.D.)	ความหมาย	จำนวน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1.ได้รับความ บันเทิง	172 (43.00)	224 (56.00)	4 (1.00)	-	-	4.42 (.514)	มากที่สุด	400 (100)
2.ผ่อนคลาย ความเครียด	178 (44.50)	214 (53.50)	7 (1.75)	1 (.25)	-	4.42 (.543)	มากที่สุด	400 (100)
3.เป็นเพื่อนขณะ ทำกิจกรรมอื่น ๆ	106 (26.50)	223 (55.75)	68 (17.00)	2 (.50)	1 (.25)	4.08 (.688)	มาก	400 (100)
4.รวมตัวกัน (Fanclub)	46 (11.50)	169 (42.25)	162 (40.50)	20 (5.00)	3 (.75)	3.59 (.787)	มาก	400 (100)
5.เพิ่มความรู้ ด้านดนตรี	56 (14.00)	202 (50.50)	128 (32.00)	13 (3.25)	1 (.25)	3.75 (.742)	มาก	400 (100)
6.ทันสมัย เกาะติด เพลงปัจจุบัน	185 (46.25)	191 (47.75)	23 (5.75)	1 (.25)	-	4.40 (.609)	มากที่สุด	400 (100)
7.ดูมิวสิคใหม่ๆ	210 (52.50)	166 (41.50)	22 (5.50)	1 (.25)	1 (.25)	4.46 (.636)	มากที่สุด	400 (100)
8.ใกล้ชิดศิลปินคน โปรด	66 (16.50)	179 (44.75)	133 (33.25)	17 (4.25)	5 (1.25)	3.71 (.835)	มาก	400 (100)
9.ได้รับความสามัคคี	28 (7.00)	133 (33.25)	180 (45.00)	48 (12.00)	11 (2.75)	3.30 (.869)	ปานกลาง	400 (100)
10.ได้เพื่อนใหม่	37 (9.25)	137 (34.25)	168 (42.00)	49 (12.75)	9 (2.25)	3.36 (.893)	ปานกลาง	400 (100)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์	ระดับความสำคัญ							
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วย ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{X} (S.D.)	ความหมาย	จำนวน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
11.เป็นหัวข้อ สนทนา	78 (19.50)	211 (52.75)	93 (23.25)	14 (3.50)	4 (1.00)	3.86 (.800)	มาก	400 (100)
12.แสดง ความสามารถ	73 (18.25)	209 (51.25)	101 (25.25)	12 (3.00)	5 (1.25)	3.83 (.801)	มาก	400 (100)

*ค่าเฉลี่ยรวม = .393 (มาก)

จากตารางที่ 4.11 การใช้ประโยชน์ของวัยรุ่นจากรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live” โดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากรายการในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์จากรายการในเรื่องของการได้ดูมิวสิควิดีโอใหม่ก่อนใคร อยู่ในระดับมากที่สุด มาเป็นอันดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.46 อันดับที่ 2 มีอยู่ด้วยกัน 2 ข้อคือ การใช้ประโยชน์เพื่อผ่อนคลายความเครียดและการใช้ประโยชน์เพื่อความบันเทิง มีค่าเฉลี่ย 4.42 และการใช้ประโยชน์เพื่อความสามัคคีมาเป็นอันดับสุดท้าย ค่าเฉลี่ย 3.30

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live”

ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง 3 ด้าน ได้แก่ รูปแบบรายการ เนื้อหารายการ พิธีกรรายการ ดังนี้

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ

รายการฯ “Five Live” ด้านรูปแบบรายการ

รูปแบบรายการ	ระดับความสำคัญ						\bar{X} (S.D.)	ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)				
1.1 นำเสนอ หลากหลายฯ	109 (27.25)	206 (51.50)	82 (20.50)	3 (.75)	-	4.05 (.711)	มาก	400 (100)	
1.2 เข้าร่วมทำ กิจกรรมต่าง ๆ	73 (18.25)	149 (37.25)	157 (39.25)	20 (5.00)	1 (.25)	3.68 (.836)	มาก	400 (100)	
1.3 เปลี่ยนแปลง เข้ากับยุคสมัย	119 (29.75)	202 (50.50)	73 (18.25)	6 (1.50)	-	4.09 (.731)	มาก	400 (100)	
1.4 นำศิลปินมา พูดคุยฯ	126 (31.50)	205 (51.25)	63 (15.75)	5 (1.25)	1 (.25)	4.13 (.728)	มาก	400 (100)	
1.5 ศิลปินแนะนำ เพลงฯ	146 (36.50)	201 (50.25)	48 (12.00)	4 (1.00)	1 (.25)	4.22 (.708)	มาก	400 (100)	
1.6 แนะนำหนัง ใหม่	109 (27.25)	195 (48.75)	85 (21.25)	10 (2.50)	1 (.25)	4.00 (.780)	มาก	400 (100)	
1.7 นำมิวสิคฯ ใหม่มาเปิดก่อน รายการอื่น	205 (51.25)	161 (40.25)	34 (8.50)	-	-	4.43 (.645)	มากที่สุด	400 (100)	
1.8 แนะนำความ เป็นมาของมิวสิคฯ	150 (37.50)	196 (49.00)	52 (13.00)	2 (.50)	-	4.24 (.686)	มากที่สุด	400 (100)	
1.9 แนวเพลงที่ เปิดหลากหลาย	129 (32.25)	168 (42.00)	78 (19.50)	23 (5.75)	2 (.50)	3.99 (.891)	มาก	400 (100)	

* ค่าเฉลี่ยรวม = 4.09 (มาก)

จากตารางที่ 4.12 ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการเพลงร่วมสมัย “Five Live” ด้านรูปแบบรายการ โดยรวม พบว่า วัยรุ่นอายุ 13-25 ปีมีความพึงพอใจในรูปแบบรายการอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจรูปแบบรายการในเรื่องของการนำมิวสิควิดีโอใหม่มาเปิดก่อนรายการอื่นมาเป็นอันดับที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมาคือ ความพึงพอใจรูปแบบรายการในเรื่องของการแนะนำความเป็นมาของมิวสิค อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.24 และความพึงพอใจรูปแบบรายการในเรื่องของการได้เข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆมาเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ

รายการฯ “Five Live” ด้านเนื้อหารายการ

เนื้อหารายการ	ระดับความสำคัญ							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)	ความหมาย	จำนวน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
2.1 ทายใจศิลปิน	75 (18.75)	161 (40.25)	149 (37.25)	14 (3.50)	1 (.25)	3.74 (.809)	มาก	400 (100)
2.2 ดูมิวสิคฯ ใหม่ก่อนใคร	179 (44.75)	177 (44.25)	43 (10.75)	1 (.25)	-	4.34 (.674)	มากที่สุด	400 (100)
2.3 ฟังเพลงใหม่เปิดตัวก่อนใคร	169 (42.25)	179 (44.75)	49 (12.25)	2 (.50)	1 (.25)	4.28 (.713)	มากที่สุด	400 (100)
2.4 เล่นเกมลุ้นรับของรางวัล	64 (16.00)	149 (37.25)	163 (40.75)	20 (5.00)	4 (1.00)	3.62 (.847)	มาก	400 (100)
2.5 เปิดโอกาสให้ร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ	96 (24.00)	185 (46.25)	112 (28.00)	7 (1.75)	-	3.93 (.765)	มาก	400 (100)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

เนื้อหารายการ	ระดับความสำคัญ							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)	ความหมาย	จำนวน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
2.6 ได้แสดง ความสามารถในการ ร้องเพลง	84 (21.00)	183 (45.75)	120 (30.00)	11 (2.75)	2 (.50)	3.84 (.801)	มาก	400 (100)
2.7 เปิดโอกาสให้ สมัครเป็นสมาชิก ของรายการ เพื่อลุ้น จับฉลากรับของ รางวัล	66 (16.50)	155 (38.75)	167 (41.75)	10 (2.50)	2 (.50)	3.68 (.793)	มาก	400 (100)
2.8 ได้ดูมินิคอนเสิร์ต ของศิลปิน	132 (33.00)	202 (50.50)	63 (15.75)	3 (.75)	-	4.16 (.703)	มาก	400 (100)
2.9 แนะนำริงโทน ใหม่	79 (19.75)	141 (35.25)	141 (35.25)	34 (8.50)	5 (1.25)	3.64 (.934)	มาก	400 (100)

* ค่าเฉลี่ยรวม = 3.91 (มาก)

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อรายการ “Five Live” ด้านเนื้อหาเรายการนั้นอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน มีความพึงพอใจที่ได้ดูมิวสิควิดีโอใหม่ก่อนใครมาเป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.34 อันดับที่ 2 ได้แก่ ความพึงพอใจที่ได้ฟังศิลปินเล่นเพลงใหม่เปิดตัวก่อนใคร อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.28 ส่วนความพึงพอใจในการเล่นเกมนุ้นรับของรางวัลในรายการมาเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.62

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ
รายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “โบ”

พิธีกร “โบ”	ระดับความสำคัญ						ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3.1.1 การแต่งตัว	144 (36.00)	163 (40.75)	86 (21.50)	7 (1.75)	-	4.11 (.797)	มาก (100)	
3.1.2 การใช้ คำพูด	140 (35.00)	175 (43.75)	79 (19.75)	6 (1.50)	-	4.12 (.771)	มาก (100)	
3.1.3 ลีลา ท่าทางในการ นำเสนอ	126 (31.50)	175 (43.75)	93 (23.25)	6 (1.50)	-	4.05 (.779)	มาก (100)	
3.1.4 บุคลิก ลักษณะ	142 (35.50)	173 (43.25)	80 (20.00)	5 (1.25)	-	4.13 (.768)	มาก (100)	

* ค่าเฉลี่ยรวม = 4.10 (มาก)

จากตารางที่ 4.14 ความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ
พิธีกร “โบ” โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน มีความพึงพอใจ
ในบุคลิก ลักษณะของพิธีกร “โบ” มาเป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 และความ
พึงพอใจในลีลา ท่าทางในการนำเสนอมาเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.05

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ
รายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “อ๋อง”

พิธีกร “อ๋อง”	ระดับความสำคัญ						ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3.2.1 การแต่งตัว	106 (26.50)	147 (36.75)	123 (30.75)	20 (5.00)	4 (1.00)	3.83 (.914)	มาก	400 (100)
3.2.2 การใช้ คำพูด	102 (25.50)	150 (37.50)	126 (31.50)	18 (4.50)	4 (1.00)	3.82 (.900)	มาก	400 (100)
3.2.3 ลีลา ท่าทางในการ นำเสนอ	84 (21.00)	169 (42.25)	126 (31.50)	17 (4.25)	4 (1.00)	3.78 (.859)	มาก	400 (100)
3.2.4 บุคลิก ลักษณะ	79 (19.75)	171 (42.75)	126 (31.50)	20 (5.00)	4 (1.00)	3.75 (.862)	มาก	400 (100)

* ค่าเฉลี่ย = 3.80 (มาก)

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความพึงพอใจของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อพิธีกร “อ๋อง” โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน มีความพึงพอใจในการแต่งตัวของพิธีกร “อ๋อง” อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.83 มาเป็นอันดับที่หนึ่ง และความพึงพอใจในบุคลิก ลักษณะมาเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.75

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ
รายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “หลุยส์”

พิธีกร “หลุยส์”	ระดับความสำคัญ						ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3.3.1 การแต่งตัว	75 (18.75)	175 (43.75)	144 (36.00)	6 (1.50)	-	3.80 (.754)	มาก (100)	
3.3.2 การใช้ คำพูด	69 (17.25)	162 (40.50)	156 (39.00)	13 (3.25)	-	3.72 (.784)	มาก (100)	
3.3.3 ลีลา ท่าทางในการ นำเสนอ	61 (15.25)	186 (46.50)	144 (36.00)	9 (2.25)	-	3.75 (.735)	มาก (100)	
3.3.4 บุคลิก ลักษณะ	70 (17.50)	173 (43.25)	148 (37.00)	8 (2.00)	1 (.25)	3.76 (.768)	มาก (100)	

* ค่าเฉลี่ยรวม = 3.76 (มาก)

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความพึงพอใจของวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 13-25 ปี ที่มีต่อรายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “หลุยส์” โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการแต่งตัวของพิธีกร “หลุยส์” เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการใช้คำพูดของพิธีกร “หลุยส์” เป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.72

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ
รายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “ปอ”

พิธีกร “ปอ”	ระดับความสำคัญ						ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3.4.1 การแต่งตัว	91 (22.75)	164 (41.00)	129 (32.25)	10 (2.50)	6 (1.50)	3.81 (.866)	มาก	400 (100)
3.4.2 การใช้ คำพูด	81 (20.25)	191 (47.75)	117 (29.25)	8 (2.00)	3 (.75)	3.85 (.788)	มาก	400 (100)
3.4.3 ลีลา ท่าทางในการ นำเสนอ	83 (20.75)	181 (45.25)	123 (30.75)	9 (2.25)	4 (1.00)	3.83 (.816)	มาก	400 (100)
3.4.4 บุคลิก ลักษณะ	73 (18.25)	190 (47.50)	128 (32.00)	5 (1.25)	4 (1.00)	3.81 (.779)	มาก	400 (100)

* ค่าเฉลี่ยรวม = 3.82 (มาก)

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “ปอ” โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี จำนวนทั้งสิ้น 400 คน มีความพึงพอใจในการใช้คำพูดของพิธีกร “ปอ” อยู่ในระดับมาก มาเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าเฉลี่ย 3.85 ส่วนความพึงพอใจในการแต่งตัวและบุคลิก ลักษณะมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.81 จัดว่าอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.18

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความพึงพอใจ
ของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อรายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “อิคคิว”

พิธีกร “อิคคิว”	ระดับความสำคัญ						ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3.5.1 การแต่งตัว	98 (24.50)	143 (35.75)	138 (34.50)	17 (4.25)	4 (1.00)	3.79 (.898)	มาก	400 (100)
3.5.2 การใช้คำพูด	93 (23.25)	137 (34.25)	139 (34.75)	27 (6.75)	4 (1.00)	3.72 (.929)	มาก	400 (100)
3.5.3 ลีลาท่าทางในการนำเสนอ	93 (23.25)	149 (37.25)	135 (33.75)	18 (4.50)	5 (1.25)	3.77 (.900)	มาก	400 (100)
3.5.4 บุคลิกลักษณะ	102 (25.50)	133 (33.25)	136 (34.00)	24 (6.00)	5 (1.25)	3.76 (.944)	มาก	400 (100)

* ค่าเฉลี่ยรวม = 3.76 (มาก)

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี จำนวน 400 คน มีความพึงพอใจในตัวพิธีกร “อิคคิว” โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการแต่งตัวของพิธีกร “อิคคิว” อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.79 มาเป็นอันดับที่หนึ่ง และความพึงพอใจในการใช้คำพูดของพิธีกร “อิคคิว” มาเป็นอันดับสุดท้าย ค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.19

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความพึงพอใจของวัยรุ่นอายุ 13-25 ปี ที่มีต่อ
รายการฯ “Five Live” ด้านพิธีกร “เต๋ย”

พิธีกร “เต๋ย”	ระดับความสำคัญ						ความหมาย	จำนวน
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X} (S.D.)		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
3.6.1 การแต่งตัว	96 (24.00)	139 (34.75)	114 (28.50)	48 (12.00)	3 (.75)	3.69 (.990)	มาก	400 (100)
3.6.2 การใช้ คำพูด	86 (21.50)	150 (37.50)	134 (33.50)	27 (6.75)	3 (.75)	3.72 (.901)	มาก	400 (100)
3.6.3 ลีลา ท่าทางในการ นำเสนอ	92 (23.00)	136 (34.00)	136 (34.00)	34 (8.50)	2 (.50)	3.71 (.933)	มาก	400 (100)
3.6.4 บุคลิก ลักษณะ	94 (23.50)	135 (33.75)	126 (31.50)	42 (10.50)	3 (.75)	3.69 (.971)	มาก	400 (100)

* ค่าเฉลี่ยรวม = 3.70 (มาก)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า วัยรุ่นช่วงอายุ 13-25 ปี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน มีความพึงพอใจในตัวพิธีกร “เต๋ย” โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการใช้คำพูดของพิธีกร “เต๋ย” มาเป็นอันดับ 1 ค่าเฉลี่ย 3.72 อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจในบุคลิก ลักษณะของพิธีกร “เต๋ย” มาเป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.69 จัดอยู่ในระดับมาก

**ตอนที่ 5 พฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่นที่ได้รับจากการดู
รายการเพลงร่วมสมัย “Five Live”**

พฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่นที่ได้รับจากการดูรายการฯ “Five Live” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยแบ่งพฤติกรรมการเลียนแบบออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ การเลียนแบบการแต่งตัวของพิธีกร การเลียนแบบการแต่งตัวของศิลปินที่มาในรายการ การเลียนแบบการใช้คำพูดของพิธีกร และการเลียนแบบท่าทาง การแสดงออกแบบพิธีกร

ตารางที่ 4.20

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการเลียนแบบ

การเลียนแบบ	เคย	ไม่เคย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
แต่งตัวแบบพิธีกรในรายการ	83 (20.75)	317 (79.25)
แต่งตัวแบบศิลปินที่มาในรายการ	95 (23.75)	305 (76.25)
ใช้คำพูดแบบพิธีกรในรายการ	175 (43.75)	225 (56.25)
มีท่าทาง การแสดงออกอย่างพิธีกรในรายการ	104 (26.00)	296 (74.00)
รวม	400 (100.00)	400 (100.00)

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีพฤติกรรมเลียนแบบการแต่งตัวพิธีกรในรายการ การแต่งตัวตามศิลปินที่มาในรายการ การใช้คำพูดแบบพิธีกรในรายการ และการมีท่าทาง การแสดงออกอย่างพิธีกรในรายการ ซึ่งสังเกตได้จากจำนวนและร้อยละในแต่ละข้อคำตอบ

เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยแต่งตัวแบบพิธีกรในรายการมาเป็นอันดับ 1 จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.25 รองลงมาคือ ไม่เคยแต่งตัวแบบศิลปินที่มาในรายการ จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 76.25 อันดับที่สามารถได้แก่ ไม่เคยมีท่าทาง การแสดงออกอย่างพิธีกรในรายการ ร้อยละ 74.00 จำนวน 296 คน และสุดท้าย กลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้คำพูดแบบพิธีกรในรายการมีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.21

การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live”

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-value	Sig (2-tailed)
หญิง	240	2.31	0.369	1.318	0.188
ชาย	160	2.27	0.356		

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.188 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการเท่ากับ 2.31 มากกว่าเพศชายที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.27

สมมติฐานที่ 1.2 อายุกับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.22

การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live”

อายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
13-15	55	2.45	0.353	11.185	0.000
16-18	83	2.37	0.293		
19-21	141	2.29	0.370		
22-25	121	2.15	0.364		
รวม	400	2.29	0.364		

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างมีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการสูงสุด ค่าเฉลี่ย 2.45 รองลงมาเป็นวัยรุ่นช่วงอายุ 16-18 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.23

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรม
เปิดรับชมรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่าง ๆ กันเป็นรายคู่
โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อายุ(ปี)	13-15 (2.45)	16-18 (2.37)	19-21 (2.29)	22-25 (2.15)
13-15 (2.45)		.07494	.15822*	.29256*
16-18 (2.37)	-.07497		.08325	.21759*
19-21 (2.29)	-.15822*	-.08325		.13434*
22-25 (2.15)	-.29256*	-.21759*	-.13434*	

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
“Five Live” โดยจำแนกตามช่วงอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีระยะเวลาที่เริ่มติดตามรับชมรายการ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี และอายุ 22-25 ปี ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 22-25 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 22-25 ปี

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษา กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมเปิด
รับชมรายการ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาต่างกัันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.24

การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live”

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig.(2-tailed)
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	2.42	0.336	5.851	0.000
มัธยมศึกษาตอนปลาย	80	2.39	0.332		
ปวช. ปวส. หรือ อนุปริญญา	20	2.41	0.306		
ปริญญาตรี	233	2.23	0.370		
ปริญญาโท	20	2.08	0.325		
สูงกว่าปริญญาโท	2	2.13	0.177		
อื่น ๆ	-	-	-		
รวม	400	2.29	0.364		

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” แตกต่างกััน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการสูงสุด ค่าเฉลี่ย 2.42 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 และ 2.39 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.25

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรม
เปิดรับชมรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ กัน
เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น (2.42)	มัธยมศึกษาตอนปลาย (2.39)	ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา (2.41)	ปริญญาตรี (2.23)	ปริญญาโท (2.08)	สูงกว่าปริญญาโท (2.13)	อื่น ๆ -
มัธยมศึกษาตอนต้น (2.42)		.03160	.00972	.19046*	.34722*	.29722	
มัธยมศึกษาตอนปลาย (2.39)	-.03160		-.02188	-.15887*	.31563*	.26563	
ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา (2.41)	-.00972	.02188		.18074*	.33750*	.28750	
ปริญญาตรี (2.23)	-.19046*	-.15887*	-.18074*		.15676	.10676	
ปริญญาโท (2.08)	-.34722*	-.31563*	-.33750*	-.15676		-.05000	
สูงกว่าปริญญาโท (2.13)	-.29722	-.26563	-.28750	-.10676	.05000		
อื่น ๆ -	-	-	-	-	-	-	

จากตารางที่ 4.25 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรม
เปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรม
เปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ปวช., ปวส. หรืออนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับ
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
ฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ
ฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.26

การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live”

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig.(2-tailed)
นักเรียน	110	2.41	0.320	4.305	0.001
นักศึกษา	187	2.25	0.363		
รับราชการ	7	2.14	0.556		
พนักงานเอกชนหรือ	46	2.20	0.375		
รัฐวิสาหกิจ					
ธุรกิจส่วนตัว	30	2.21	0.378		
อื่น ๆ	11	2.18	0.355		
รวม	400	2.29	0.364		

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดลองเท่ากับ 0.001 ซึ่งมากกว่า
ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชม
รายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการต่างกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่มีอาชีพเป็นนักเรียนสูงสุด เท่ากับ 2.41 รองลงมาเป็นนักศึกษา และผู้ที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเปิดรับชมเท่ากับ 2.25 และ 2.21 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.27

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพฤติกรรม
เปิดรับชมรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่าง ๆ กัน
เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อาชีพ	นักเรียน (2.41)	นักศึกษา (2.25)	รับราชการ (2.14)	พนักงาน เอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ (2.20)	ธุรกิจ ส่วนตัว (2.21)	อื่น ๆ (2.18)
นักเรียน (2.41)		.15489*	.26471	.20648*	.19923*	.22574*
นักศึกษา (2.25)	-.15489*		.10982	.05159	.04434	.07086
รับราชการ (2.14)	-.26471	-.10982		-.05823	-.06548	-.03896
พนักงาน เอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ (2.20)	-.20648*	-.05159	.05823		-.00725	.01927
ธุรกิจ ส่วนตัว (2.21)	-.19923*	-.04434	.06548	.00725		.02652
อื่น ๆ (2.18)	-.22574*	-.07086	.03896	-.01927	-.02652	

จากตารางที่ 4.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา เป็นพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ

H_0 : วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.28

การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live”

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig.(2-tailed)
ต่ำกว่า 5,000	166	2.32	0.348	2.924	0.013
5,001-10,000	132	2.31	0.387		
10,001-15,000	34	2.27	0.334		
15,001-20,000	31	2.21	0.317		
20,001-25,000	14	1.98	0.398		
สูงกว่า 25,000	23	2.21	0.351		
รวม	400	2.29	0.364		

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการต่างกัน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการสูงสุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 รองลงมา เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 และ 2.27 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.29

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
พฤติกรรมเปิดรับชมรายการที่มีรายได้ต่าง ๆ กันเป็นรายคู่
โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

รายได้ต่อเดือน (บาท)	ต่ำกว่า 5,000 (2.32)	5,001- 10,000 (2.31)	10,001- 15,000 (2.27)	15,001- 20,000 (2.21)	20,001- 25,000 (1.98)	สูงกว่า 25,000 (2.21)
ต่ำกว่า 5,000 (2.32)		.01207	.04872	.11111	.33864*	.11426
5,001- 10,000 (2.31)	-.01207		.03665	.09903	.32657*	.10219
10,001- 15,000 (2.27)	-.04872	-.03665		.06238	.28992*	.06554
15,001- 20,000 (2.21)	-.11111	-.09903	-.06238		.22753	.00316
20,001- 25,000 (1.98)	-.33864*	-.32657*	-.28992*	-.22753		-.22438
สูงกว่า 25,000 (2.21)	-.11426	-.10219	-.06554	-.00316	.22438	

จากตารางที่ 4.29 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในช่วง 20,001-25,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท

สมมติฐานที่ 1.6 การใช้เวลาว่างกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาว่างต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาว่างต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.30

การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เวลาว่างกับพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ “Five Live”

การใช้เวลาว่าง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
เล่นกีฬา	126	2.29	0.360	0.575	0.776
เล่นเกม	110	2.26	0.375		
เรียนพิเศษ	58	2.28	0.382		
เล่นดนตรี	86	2.28	0.360		
ดูโทรทัศน์	230	2.29	0.376		
ดูภาพยนตร์	172	2.29	0.380		
ฟังเพลง	283	2.80	0.369		
อ่านหนังสือ	138	2.29	0.368		
อื่นๆ	26	2.33	0.330		
รวม	1,229	2.28	0.364		

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.776 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาว่างต่างกันมีพฤติกรรมเปิดรับชมรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้เวลาว่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 2.80 รองลงมาเป็นการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.33 และกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างในการเล่นเกมน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่ต่างกันมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 เพศกับการใช้ประโยชน์จากรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.31

การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live”

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-value	Sig. (2-tailed)
หญิง	240	4.00	0.460	3.722	0.000
ชาย	160	3.82	0.492		

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเพศ พบว่า เพศหญิงมีการใช้ประโยชน์จากรายการ ค่าเฉลี่ย 4.00 มากกว่าเพศชาย ค่าเฉลี่ย 3.82

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายการสูงสุด เท่ากับ 4.00 เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดการใช้ประโยชน์จากรายการของวัยรุ่นอยู่ในระดับเห็นด้วย

สมมติฐานที่ 2.2 อายุกับการใช้ประโยชน์จากรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.32

การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับการใช้ประโยชน์จากรายการ “Five Live”

อายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
13-15	55	4.18	0.515	9.611	0.000
16-18	83	4.03	0.399		
19-21	141	3.85	0.481		
22-25	121	3.84	0.467		
รวม	400	3.93	0.481		

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอายุ พบว่า วัยรุ่นช่วงอายุ 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในการใช้ประโยชน์จากรายการ อยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.18 รองลงมาเป็นวัยรุ่นอายุ 16-18 ปี, 19-21 ปี และ 22-25 ปี มีการใช้ประโยชน์จากรายการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03, 3.85 และ 3.84 ตามลำดับ ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันทั้งหมด

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.33
 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
 การใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่าง ๆ กันเป็น
 รายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อายุ (ปี)	13-15 (4.18)	16-18 (4.03)	19-21 (3.85)	22-25 (3.84)
13-15 (4.18)		.15372	.33674*	.34050*
16-18 (4.03)	-.15372		.18302*	.18677*
19-21 (3.85)	-.33674*	-.18302*		.00376
22-25 (3.84)	-.34050*	-.18677*	-.00376	

จากตารางที่ 4.33 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่ามีคู่ที่มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยในการใช้ประโยชน์จากรายการฯ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ในช่วง 19-21 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุช่วง 22-25 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายการฯ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี และ 22-25 ปี

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุช่วง 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดการใช้ประโยชน์จากรายการฯ อยู่ในระดับเห็นด้วย

สมมติฐานที่ 2.3 ระดับการศึกษากับการใช้ประโยชน์จากรายการฯ

H_0 : วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.34

การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live”

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	4.21	0.535	7.778	0.000
มัธยมศึกษาตอนปลาย	80	4.05	0.393		
ปวช. ปวส. หรือ อนุปริญญา	20	4.05	0.475		
ปริญญาตรี	233	3.85	0.459		
ปริญญาโท	20	3.67	0.561		
สูงกว่าปริญญาโท	2	4.33	0.118		
อื่น ๆ	-	-	-		
รวม	400	100.00	0.481		

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท มีการใช้ประโยชน์จากรายการสูงสุด เท่ากับค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ปวช., ปวส. หรืออนุปริญญา และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการใช้ประโยชน์จากรายการ เท่ากับค่าเฉลี่ย 4.21, 4.05 และ 4.05 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.35
 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
 การใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ กัน
 เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น (4.21)	มัธยมศึกษาตอนปลาย (4.05)	ปวช., ปวส. หรือ อนุปริญญา (4.05)	ปริญญาตรี (3.85)	ปริญญาโท (3.67)	สูงกว่าปริญญาโท (4.33)	อื่นๆ -
มัธยมศึกษาตอนต้น (4.21)		.16134	.15509	.36305*	.54259*	-.12407	
มัธยมศึกษาตอนปลาย (4.05)	-.16134		-.00625	.20171*	.38125*	-.28542	
ปวช., ปวส. หรือ อนุปริญญา (4.05)	-.15509	.00625		.20796	.38750*	-.27917	
ปริญญาตรี (3.85)	-.36305*	-.20171*	-.20796		.17954	-.48712	
ปริญญาโท (3.67)	-.54259*	-.38125*	-.38750*	-.17954		-.66667	
สูงกว่าปริญญาโท (4.33)	.12407	.28542	.27917	.48712	.66667		
อื่นๆ -							

จากตารางที่ 4.35 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.33) เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดการใช้ประโยชน์จากรายการของวัยรุ่นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 2.4 อาชีพกับการใช้ประโยชน์จากรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.36

การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live”

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
นักเรียน	119	4.09	0.458	5.206	0.000
นักศึกษา	187	3.83	0.472		
รับราชการ	7	3.74	0.442		
พนักงานเอกชนหรือ	46	3.91	0.486		
รัฐวิสาหกิจ					
ธุรกิจส่วนตัว	30	4.04	0.470		
อื่น ๆ	11	3.92	0.454		
รวม	400	3.93	0.481		

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนักเรียนมีการใช้ประโยชน์จากรายการสูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และอาชีพอื่น ๆ เท่ากับค่าเฉลี่ย 4.04 และค่าเฉลี่ย 3.92 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.37

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
การใช้ประโยชน์จากรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ
ต่าง ๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผล
ต่างนัยสำคัญ (LSD)

อาชีพ	นักเรียน (4.09)	นักศึกษา (3.83)	รับราชการ (3.74)	พนักงาน เอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ (3.91)	ธุรกิจ ส่วนตัว (4.04)	อื่น ๆ (3.92)
นักเรียน (4.09)		.26413*	.35224	.18273*	.05145	.16609
นักศึกษา (3.83)	-.26413*		.08811	-.08141	-.21269*	-.09804
รับราชการ (3.74)	-.35224	-.08811		-.16951	-.30079	-.18615
พนักงาน เอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ (3.91)	-.18273*	.08141	.16951		-.13128	-.01663
ธุรกิจส่วนตัว (4.04)	-.05145	.21269*	.30079	.13128		.11465
อื่น ๆ (3.92)	-.16609	.09804	.18615	.01663	-.11465	

จากตารางที่ 4.37 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา และที่เป็นพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์จากรายการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.09) เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดการใช้ประโยชน์จากรายการอยู่ในระดับเห็นด้วย สมมติฐานที่ 2.5 รายได้กับการใช้ประโยชน์จากรายการ

H_0 : วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.38

การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live”

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
ต่ำกว่า 5,000	166	3.97	0.496	0.782	0.563
5,001-10,000	132	3.93	0.473		
10,001-15,000	34	3.82	0.391		
15,001-20,000	31	3.87	0.473		
20,001-25,000	14	3.93	0.424		
สูงกว่า 25,000	23	3.89	0.574		
รวม	400	3.93	0.481		

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.563 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยุที่ชม

รายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” แตกต่าง
กัน

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.97) เมื่อ
เปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดการใช้ประโยชน์จากรายการฯ อยู่ใน
ระดับเห็นด้วย

สมมติฐานที่ 2.6 การใช้เวลาวางกับการใช้ประโยชน์จากรายการ

H_0 : วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาวางต่างกันมีการใช้ประโยชน์
จากรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยุที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาวางต่างกันมีการใช้ประโยชน์
จากรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.39

การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เวลาวางกับการใช้ประโยชน์จาก
รายการฯ “Five Live”

การใช้เวลาวาง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
เล่นกีฬา	126	3.94	0.461	0.637	0.725
เล่นเกม	110	3.93	0.378		
เรียนพิเศษ	58	3.93	0.465		
เล่นดนตรี	86	3.94	0.497		
ดูโทรทัศน์	230	3.93	0.498		
ดูภาพยนตร์	172	3.89	0.661		
ฟังเพลง	283	3.97	0.463		
อ่านหนังสือ	138	3.88	0.663		
อื่นๆ	26	3.63	0.500		
รวม	1,229	3.93	0.470		

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.725 ซึ่งมากกว่า
ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยุที่ชม

รายการฯ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาว่างต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้เวลาว่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างในการฟังเพลง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.97 รองลงมาเป็นการใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาและเล่นเกม ค่าเฉลี่ย 3.94 เท่ากัน

สมมติฐานที่ 2.7 เพศกับความพึงพอใจต่อรายการ

H_0 : วิทยุรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยุรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.40

การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับความพึงพอใจของวิทยุรุ่นที่มีต่อรายการฯ “Five Live”

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-value	Sig. (2-tailed)
หญิง	240	4.12	0.518	1.142	0.254
ชาย	160	4.05	0.563		

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.254 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยุรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อรายการ ค่าเฉลี่ย 4.12 มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ค่าเฉลี่ย 4.05

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มีค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดความพึงพอใจของวิทยุรุ่นที่มีต่อรายการอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2.8 อายุกับความพึงพอใจต่อรายการ

H_0 : วิทยุรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.41
การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อ
รายการ “Five Live”

อายุ (ปี)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
13-15	55	4.24	0.525	4.878	0.002
16-18	83	4.22	0.527		
19-21	141	4.04	0.485		
22-25	121	3.99	0.579		
รวม	400	4.09	0.537		

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “Five Live” แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละช่วงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการสูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.24 รองมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี 19-21 ปี และ 22-25 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22, 4.04 และ 3.99 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการ “Five Live” โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.42
 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
 ความพึงพอใจที่มีต่อรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ
 ต่าง ๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธีผล
 ต่างนัยสำคัญ (LSD)

อายุ (ปี)	13-15 (4.24)	16-18 (4.22)	19-21 (4.04)	22-25 (3.99)
13-15 (4.24)		.01414	.19223*	.24463*
16-18 (4.22)	-.01414		.17809*	.23049*
19-21 (4.04)	-.19223*	-.17809*		.05239
22-15 (3.99)	-.24463*	-.23049*	-.05239	

จากตารางที่ 4.42 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการ “Five Live” โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีความพึงพอใจต่อรายการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี และ 22-25 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 16-18 ปี มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี และ 22-25 ปี

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุอยู่ในช่วง 13-15 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.24) เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2.9 ระดับการศึกษากับความพึงพอใจต่อรายการ

H_0 : วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.43

การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับความพึงพอใจของวิทยาลัยที่มีต่อรายการฯ “Five Live”

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	4.22	0.554	4.098	0.001
มัธยมศึกษาตอนปลาย	80	4.23	0.510		
ปวช. ปวส. หรือ อนุปริญญา	20	4.27	0.491		
ปริญญาตรี	233	4.02	0.529		
ปริญญาโท	20	3.86	0.548		
สูงกว่าปริญญาโท	2	4.56	0.000		
อื่น ๆ	-	-	-		
รวม	400	4.09	0.537		

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วิทยาลัยที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาโท มีความพึงพอใจต่อรายการสูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.56 รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา และมัธยมศึกษาตอนปลาย ค่าเฉลี่ย 4.27 และ 4.23 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการฯ “Five Live” โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่าง ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.44

การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
ความพึงพอใจที่มีต่อรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ
การศึกษาต่าง ๆ กันเป็นรายคู่ โดยวิธี
ผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

ระดับ การศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น (4.22)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (4.23)	ปวช. ปวส. หรือ อนุปริญญา (4.27)	ปริญญา ตรี (4.02)	ปริญญา โท (3.86)	สูงกว่า ปริญญาโท (4.56)	อื่นๆ -
มัธยมศึกษา ตอนต้น (4.22)		-.01466	-.05494	.19726*	.36173*	-.33827	-
มัธยมศึกษา ตอนปลาย (4.23)	.01466		-.04028	.21192*	.37639*	-.32361	-
ปวช. ปวส. หรือ อนุปริญญา (4.27)	.05494	.04028		.25219*	.41667*	-.28333	-
ปริญญาตรี (4.02)	-.19726*	-.21192*	-.25219*		.16447	.53553	-
ปริญญาโท (3.86)	-.36173*	-.37639*	-.41667*	-.16447		-.70000	-
สูงกว่า ปริญญาโท (4.56)	.33827	.32361	.28333	.53553	.70000		-
อื่นๆ -	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.44 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการ “Five Live” โดยจำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาชั้น ปวช. ปวส. หรืออนุปริญญา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.56) เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดความพึงพอใจที่มีต่อรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2.10 อาชีพกับความพึงพอใจต่อรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.45
การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับความพึงพอใจของวัยรุ่น
ที่มีต่อรายการฯ “Five Live”

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
นักเรียน	119	4.24	0.523	4.152	0.001
นักศึกษา	187	4.01	0.521		
รับราชการ	7	3.86	0.479		
พนักงานเอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ	46	3.99	0.564		
ธุรกิจส่วนตัว	30	4.27	0.545		
อื่น ๆ	11	4.07	0.434		
รวม	400	4.09	0.537		

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแต่ละอาชีพ พบว่า ผู้มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.27 รองลงมาเป็นนักเรียน และอาชีพอื่น ๆ ค่าเฉลี่ย 4.24 และ 4.07 ตามลำดับ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการฯ “Five Live” โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ ทำการทดสอบว่าคู่ไหนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.46
 การเปรียบเทียบพหุคูณเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย
 ความพึงพอใจที่มีต่อรายการของกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพ
 เป็นรายคู่ โดยวิธีผลต่างนัยสำคัญ (LSD)

อาชีพ	นักเรียน (4.24)	นักศึกษา (4.01)	รับราชการ (3.86)	พนักงาน เอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ (3.99)	ธุรกิจ ส่วนตัว (4.27)	อื่น ๆ (4.07)
นักเรียน (4.24)		.22969*	.37908	.25072*	-.03785	.16552
นักศึกษา (4.01)	-.22969*		.14939	.02103	-.26754*	-.06417
รับราชการ (3.86)	-.37908	-.14939		-.12836	-.41693	-.21356
พนักงาน เอกชนหรือ รัฐวิสาหกิจ (3.99)	-.25072*	-.02103	.12836		-.28857*	-.08520
ธุรกิจ ส่วนตัว (4.27)	.03785	.26754*	.41693	.28857*		.20337
อื่น ๆ (4.07)	-.16552	.06417	.21356	.08520	-.20337	

จากตารางที่ 4.46 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรายการฯ “Five Live” โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ พบว่า มีคู่ที่มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา และพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา และพนักงานเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ทำธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2.11 รายได้กับความพึงพอใจต่อรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.47

การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการฯ “Five Live”

รายได้ต่อเดือน (บาท)	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
ต่ำกว่า 5,000	166	4.12	0.548	0.838	0.523
5,001-10,000	132	4.09	0.522		
10,001-15,000	34	3.96	0.510		
15,001-20,000	31	4.03	0.543		
20,001-25,000	14	4.25	0.505		
สูงกว่า 25,000	23	4.08	0.593		
รวม	400	4.09	0.537		

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.523 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่

ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001-25,000 บาท มีความพึงพอใจสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการวัดระดับค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัดความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2.12 การใช้เวลาวางกับความพึงพอใจต่อรายการ

H_0 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาวางต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ไม่ต่างกัน

H_1 : วัยรุ่นที่ชมรายการฯ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาวางต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการฯ “Five Live” ต่างกัน

ตารางที่ 4.48

การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เวลาวางกับความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรายการฯ “Five Live”

การใช้เวลาวาง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F.	Sig. (2-tailed)
เล่นกีฬา	126	3.88	0.538	0.967	0.455
เล่นเกม	110	3.89	0.504		
เรียนพิเศษ	58	3.93	0.509		
เล่นดนตรี	86	3.85	0.481		
ดูโทรทัศน์	230	3.84	0.484		
ดูภาพยนตร์	172	3.74	0.656		
ฟังเพลง	283	3.98	0.507		
อ่านหนังสือ	138	3.74	0.656		
อื่น ๆ	26	3.55	0.385		
รวม	1,229	3.87	0.516		

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ระดับนัยสำคัญของการทดสอบเท่ากับ 0.455 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1 กล่าวคือ วัยรุ่นที่

ชมรายการ “Five Live” ที่มีการใช้เวลาว่างต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการ “Five Live” ไม่ต่างกัน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้เวลาว่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างในการฟังเพลงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.98 รองลงมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เวลาว่างในการเรียนพิเศษ และเล่นเกม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และ 3.89 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 3.1 ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรับชมรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรับชมรายการ “Five Live” ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรับชมรายการ “Five Live” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 3.2 ความถี่ต่อสัปดาห์ในการรับชมรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : ความถี่ต่อสัปดาห์ในการรับชมรายการ “Five Live” ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ความถี่ต่อสัปดาห์ในการรับชมรายการ “Five Live” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 3.3 ลักษณะการรับชมรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : ลักษณะการรับชมรายการ “Five Live” ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ลักษณะการรับชมรายการ “Five Live” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 3.4 ระยะเวลาแต่ละครั้งในการรับชมรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_0 : ระยะเวลาแต่ละครั้งในการรับชมรายการ “Five Live” ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ระยะเวลาแต่ละครั้งในการรับชมรายการ “Five Live” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

ตารางที่ 4.49

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

พฤติกรรมการเปิดรับรายการ	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบจากรายการ	
	Pearson Correlation	Sig.(2-tailed)
ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรายการ	.071	.159
ความถี่ต่อสัปดาห์ในการรับชมรายการ	.199**	.000
ลักษณะการรับชมรายการ	-.169**	.001
ระยะเวลาแต่ละครั้งในการรับชมรายการ	.125	.012

n = 400

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.49 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการของวัยรุ่นในเรื่องของความถี่ต่อสัปดาห์ในการรับชมรายการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการของวัยรุ่นที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับลักษณะการรับชมรายการ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการอีกสองส่วนคือ ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรายการกับระยะเวลาแต่ละครั้งในการรับชมรายการ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

ดังนั้น ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3.2 กล่าวคือ ความถี่ต่อสัปดาห์ในการรับชมรายการ “Five Live” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น โดยความสัมพันธ์นั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำหรับสมมติฐานที่ 3.1 และ 3.4 ผลการทดสอบพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มติดตามรายการกับระยะเวลาแต่ละครั้งในการรับชมรายการ “Five Live” ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สุดท้ายคือ สมมติฐานที่ 3.2 ผลการทดสอบพบว่า ลักษณะการรับชมรายการฯ “Five Live” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น แต่ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

สมมติฐานที่ 4 การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 4.1 การใช้ประโยชน์กับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : การใช้ประโยชน์ในทุกด้านจากการดูรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : การใช้ประโยชน์ในทุกด้านจากการดูรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

ตารางที่ 4.50

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างการใช้ประโยชน์จากรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบจากรายการ	
	Pearson Correlation	Sig.(2-tailed)
ได้รับความบันเทิง	.176**	.000
ผ่อนคลายความเครียด	.142**	.004
เป็นเพื่อนขณะทำกิจกรรมอื่น ๆ	.111*	.026
ได้รวมตัวกับคนที่มีความชอบใกล้เคียงกัน (Fanclub)	.150**	.003
เพิ่มความรู้ ความสามารถด้านดนตรี	.207**	.000
ทันสมัย เกาะติดกระแสเพลงปัจจุบัน	.224**	.000
ได้ดูมิวสิควิดีโอใหม่ก่อนใคร	.184**	.000
ได้ใกล้ชิดกับศิลปินคนโปรด	.216**	.000
ได้ความสามัคคี	.135**	.007
ได้เพื่อนใหม่	.155**	.002
เป็นหัวข้อสนทนาในกลุ่มเพื่อน	.216**	.000
ได้แสดงความสามารถ เช่น การร้องเพลง ฯลฯ	.209**	.000

n = 400

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.50 พบว่า การใช้ประโยชน์จากรายการของวัยรุ่นทั้ง 12 ด้าน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่นในเชิงบวก

ดังนั้น ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การใช้ประโยชน์ในทุกด้านจากการดูรายการ “Five Live” ของวัยรุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 4.2 ความพึงพอใจในรูปแบบรายการรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : ความพึงพอใจในรูปแบบรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ความพึงพอใจในรูปแบบรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 4.3 ความพึงพอใจในเนื้อหารายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : ความพึงพอใจในเนื้อหารายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ความพึงพอใจในเนื้อหารายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

สมมติฐานที่ 4.4 ความพึงพอใจในพิธีกรรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบ

H_0 : ความพึงพอใจในพิธีกรรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

H_1 : ความพึงพอใจในพิธีกรรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

ตารางที่ 4.51

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างความพึงพอใจที่มีต่อรายการกับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการ	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบจากรายการ	
	Pearson Correlation	Sig. (2-tailed)
ความพึงพอใจในรูปแบบรายการ	.164**	.001
ความพึงพอใจในเนื้อหารายการ	.219*	.000
ความพึงพอใจในพิธีกรรายการ	.245**	.000

n = 400

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 4.51 พบว่า ความพึงพอใจทั้ง 3 ด้านของวัยรุ่นที่มีต่อรายการฯ “Five Live” ได้แก่ ความพึงพอใจในรูปแบบรายการ ความพึงพอใจในเนื้อหารายการ และความพึงพอใจในพิธีกร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น และเป็นความสัมพันธ์ที่ไปในทิศทางเดียวกัน

โดยความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อรูปแบบรายการและพิธีกรรายการ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับความพึงพอใจของวัยรุ่นที่มีต่อเนื้อหารายการ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น ผลการทดสอบจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4.2-4.4 กล่าวคือ ความพึงพอใจในรูปแบบรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น ความพึงพอใจในเนื้อหารายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น และความพึงพอใจในพิธีกรรายการฯ “Five Live” ของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบของวัยรุ่น